Temps Ordinari - Vint-i-vuitè diumenge

Per Administrador el dg., 13/10/2013 - 09:00

2 Re 5,14-17
2Tm 2,8-13
Lc 17,11-19

L'interès de la cultura actual Potser Dante ja no escriuria avui, a *La Divina Comèdia,*que "és l'amor el que mou el cel i les estrelles", sinó el diner. Tot es mou per interessos econòmics: la idolatria del mercat. "Desgraciadament la vida humana ha perdut valor. Avui, el mercat és la llei. La humanitat és mercantil. Val aquell que pot comprar o que pot vendre o que pot consumir" (Pere Casaldàliga). I això es manifesta tant a nivell personal com a nivell social.L'abisme de la desigualtat Nord-Sud es va obrint cada vegada més, d'una manera esfereïdora. Un exemple: cada minut es gasten 2 milions d'euros en fabricació i us d'armes al Nord; cada minut moren 10 nens o nenes de gana al Sud. Si en algun conflicte del Sud hi hapetroli o minerals estratègics, intervindrem; sinó, que es morin...Aquest marc deshumanitzat i deshumanitzador ens pot ajudar a entendre millor el missatge de la Paraula de Déu que acabem de proclamar per anar transformant les nostres vides.**La gratuïtat del Déu de Jesús**Déu se'ns ha regalat en Jesús definitivament. L'Evangeli de Lluc ens ho ha anat repetint aquests diumenges passats amb diferents paràboles. La seva relació amb nosaltres és gratuïta del tot, només per amor. Naaman, de Síria, queda net i no se'n sap avenir. *"Ara sé ben bé que, forad'Israel, no hi ha cap altre Déu",* hem escoltat en el Llibre dels Reis. Les primeres comunitats cristianes ho vivien a fons, com ho reflecteixen les paraules de Pau a Timoteu: *"Si morim amb ell, també viurem amb ell; si som constants en les proves, també regnarem amb ell (...) ell sempre continuarà fidel encara que no nosaltres no li siguem fidels".* Perquè -com deia Martí Luter, pare del Protestantisme- "Déu no és omnipotent. Ho pot tot, menys una cosa: obligar-nos a que l'estimem". "La glòria de Déu -escrivia Sant Ireneu, un dels primers pares de l'Església- és la vida de l'home" , que el bisbe màrtir Oscar Romero, sant Romero de Amèrica, matisava, en l'entorn de la seva realitat de El Salvador: "que els pobres tinguin vida".**L'Església de Jesús, espai de gratuïtat** Així ha d'ésser , doncs, l'Església de Jesús: un espai de misericòrdia i de gratuïtat. Així han de ser les nostres relacions amb Déu i amb els altres. Com Jesús en trobar-se amb els deu leprososque, en la cultura religiosa d'aquell temps, eren considerats maleïts de Déu i exclosos del Temple. Ells imploren la compassió de Déu i Jesús els cura i els inclou al poble de Déu *"Aneu apresentar-vos als sacerdots".* Només un estranger torna *per "donar glòria a Déu"*, però tots queden curats. Déu no necessita que li agraïm els seus favors, però sí que visquem amb plenitud la vida que ens ofereix. I sobretot que nosaltres siguem donants de vida. Així ho manifesta el papa Francesc en l'entrevista recent que ha corprès el món quan ens diu: "L'Església és la casa de tots, no pas una capelleta on hi cap només el grupet de persones selectes. No podem pas reduir l'Església universal a un niu protector de la nostra mediocritat. Si l'Església és mare, cal que sigui fecunda (...) Jo somnio una Església mare i pastora. Elsministres de l'Església han de ser misericordiosos i fer-se càrrec de les persones (...) Això és Evangeli pur. Déu és més gran que el pecat (...) Els ministres de l'Evangeli *(iho som tots:preveres, religiosos-es, laics-ques)* han de ser capaços de caldejar els cors de les persones, de caminar amb ells en la nit, de saber dialogar i, fins i tot, de baixar fins a la seva foscor sense perdre's. El Poble de Déu necessita pastors i no funcionaris de despatx". Així ho somniava també el bon papa Joan XXIII quan va convocar el Concili Vaticà II.

ETIQUETES
ESGLÉSIA GRATUÏTAT